

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منبع: در دفاع از کمونیسم
نویسنده: جورج ماوریکوس
فرستنده: علی مشرف
۲۱ اپریل ۲۰

جورج ماوریکوس

امپراتور تخت است

مقاله زیر به وسیله جورج ماوریکوس، دبیرکل فدراسیون جهانی اتحادیه‌های کارگری، که بیش از ۱۰۰ میلیون کارگر را در ۱۳۲ کشور نمایندگی می‌کند، به مناسبت شیوع همه‌گیری کووید-۱۹ نوشته شد.

کل سیاره عمیقاً در همه‌گیری ویروس کرونا غرق است. تا امروز، طبق داده‌های رسمی ۹۲۱۰۰۲ نفر مبتلا و ۴۶۱۵۳ مورد مرگ وجود دارد.

وضعیت در همه قاره‌ها تراژیک است. هزاران خانواده برای مرده‌های خود سوگواری می‌کنند، صدها هزار نفر از بیماری رنج می‌برند و میلیون‌ها انسان در دلهره و ترس به سر می‌برند. ما همبستگی خود را با همه آن‌ها ابراز می‌کنیم.

گروه‌های انحصاری و فراملی از همه‌گیری استفاده می‌کنند، کارگران را اخراج یا حقوق آن‌ها را محدود می‌کنند. بسیاری از دولت‌ها، از ویروس کرونا بهره‌برداری نموده، حقوق دمکراتیک و سندیکائی را ممنوع می‌کنند. هدف آن‌ها این است که حرکت‌ها و فعالیت‌های شهروندان را با وسایل الکترونیک ردگیری کنند. این به اثبات رسیده که در پی همه‌گیری، در سطح جهان آزادی‌ها به خطر افتاده اند.

این وضعیت یک بار دیگر بربریت نظام اجتماعی استثماری را که در آن زندگی می‌کنیم و همچنین ناتوانی آن را در مقابله با بحران‌ها به سود مردم برملا می‌سازد.

دولت‌های سرمایه‌دار، طبقه بورژوازی و رهبران سندیکالیسم رفرمیستی هر قدر سعی کنند حقیقت را تیره و مسؤولیت‌های نظام سرمایه‌داری را پنهان کنند، موفق نخواهند شد.

آن‌ها قادر نخواهند شد ذهن مردم را قرنطینه کنند. آن‌ها نخواهند توانست ذهن مردم را از فکر و قضاوت کردن، از نتیجه گرفتن براساس تجربه خود، ممنوع نمایند.

شرایطی که ما در آن زندگی می‌کنیم نشان می‌دهد که:

یکم: برتری اخلاقی طبقه کارگر بر طفیلی‌گری طبقه حاکم یک بار دیگر اثبات شد. در حالی‌که انگل‌ها سوداگری می‌کنند، کارگران جان خود را در صف مقدم آتش و آگیری به خطر می‌اندازند، همه ضروریات زندگی را تولید می‌کنند. در حالی‌که امپریالیست‌های قدرتمند، شاهان، کاردینال‌ها در کاخ‌های خود پنهان شده اند، کارگران یدی و فکری در صف مقدم تولید غذا، دارو، حمل‌ونقل، نظافت، مخابرات، انرژی و هر چیز که زندگی را ممکن می‌سازد، می‌رزمنند. دهقانان فقیر، در کنار اقشار مردمی در تلاش برای ادامه تولید کالاها مشارکت می‌نمایند.

در سوی دیگر، شخص می‌تواند طبقه حاکم را مشغول سوداگری ببیند. بی‌رحم و غیرانسانی، از همه‌گیری سوءاستفاده می‌کند، قیمت‌ها را بالا می‌برد، از جیب مردم عادی می‌دزدد، تولیدات را برای ایجاد کمبودهای مصنوعی پنهان می‌کند. در بحران‌ها نیز، مانند جنگ‌ها، آن‌ها فقط به یک خدا باور دارند: سود.

شخص، در یک‌سو، می‌تواند طبقه کارگر و متحدان آن‌را ببیند، در سوی دیگر بورژوازی و ابزارهای آن را. دو جهان، دو اخلاقیات.

دوم: بار کامل درمان و بهبودبخشی بر دوش کیست؟ بخش خصوصی یا عمومی؟ در بسیاری از کشورهای اروپائی، مردم عادی، مایوس، به بالکن‌ها آمدند تا قهرمانان بهداشت عمومی، بیمارستان‌های عمومی، دانشمندان ساختارهای بهداشت عمومی را تحسین نمایند. این نظام عمومی افتراء خورده، این پزشکان و پرستاران افتراء خورده و همچنین کل کارکنان در یک نبرد نابرابر درگیر اند. آن‌ها در یک نبرد نابرابر درگیر اند، زیرا همه کسانی که سال‌ها با پارس کردن، خواهان «دولت کوچک‌تر و خصوصی‌سازی‌ها» بودند- هم دولت‌های سوسیال دمکرات و هم دولت‌های محافظه‌کار- با سیاست‌هایشان بخش عمومی را از منابع انسانی و تجهیزات محروم کرده اند.

با این وصف، این بخش عمومی، این بخش رها شده، امروز مانند یک ارتش نامرئی، بسیاری اوقات بدون اسلحه، بدون حفاظت فردی، اما با شهامت می‌رزمد. تا امروز، ۶۱ پزشک در ایتالیا بیمار شده و جان باخته اند، آن‌ها در صف مقدم این مبارزه نابرابر جان باختند. شبیه این در اسپانیا، فرانسه، یونان و ایالات متحده و ... اتفاق افتاد.

در سوی دیگر شخص می‌تواند سودگران از گروه‌های انحصاری خصوصی را ببیند که از بخش عمومی می‌دزدند، تخت‌های بیمارستان و آزمایش برای تشخیص ویروس را به قیمت‌های بالا می‌فروشند، از رنج مردم عادی سود می‌برند و سودهای خود را در هم‌دستی با دولت‌ها، به خون می‌آلیند.

سوم: این بحران یک بار دیگر حقیقت را برجسته می‌کند؛ این را که فقط بین کارگران و خلق‌ها یک همبستگی و حمایت اصیل، صمیمانه می‌تواند به وجود آید.

نمونه قهرمانانه کوبا که در گرماگرم نبرد ۶۰ پزشک به شمال ایتالیا فرستاد، فرصتی برای خلق‌ها است تا جدی ببینند و تأمل نمایند. روزی که پزشکان کوبائی وارد ایتالیا شدند، المان از ارسال ماشین‌های پزشکی به ایتالیا ممانعت کرد، ایتالیا صادرات به یونان را ممنوع کرد، اسپانیا همین کار را کرد، ایالت کالیفرنیا در ایالات متحده از فروش ماسک به ایالت نیویورک خودداری کرد، دیگر ایالت‌های ایالات متحده نیز دستگاه‌های تنفس مصنوعی و غیره خود را پنهان کردند.

در جلسه رهبران اتحادیه اروپائی در ۲۶ مارچ ۲۰۲۰، گروهی از کشورها (المان، هالند) به اقدامات مورد تقاضای کشورهای دارای شمار بالای مرگ از ویروس کرونا مانند اسپانیا، ایتالیا و فرانسه نه گفتند. سرمایه‌داری یک جنگل است، با اتحادهای غارتگرانه و دعوای سگ‌ها ... سگ‌ها به جان هم افتاده اند ...

در سوی دیگر شخص می‌تواند انسانیت و همبستگی را که فقط کارگران و جامعه سوسیالیستی می‌تواند به نمایش بگذارد، ببینند.

چهارم: همه‌گیری، با داده‌های موجود، سیاست‌های ایالات متحده را افشاء می‌کند، سیاست‌های کشوری را که در رأس هرم امپریالیستی قرار دارد. ستایش‌گران ایالات متحده امریکا در سراسر جهان اکنون می‌بینند که ستایش آن‌ها به سرخوردگی مبدل می‌شود.

این کشور راکت‌ها، هواپیمای‌های جنگنده تحت البحری‌ها و مزدوران بی‌شمار دارد. اما زمانی که به ماسک، دستگاه تنفس مصنوعی، بیمارستان عمومی، تأمین اجتماعی، تخت بیمارستان برای فقراء می‌رسد، چه دارد؟

در همه این موارد کمبودهای عظیم وجود دارد. آن‌ها اکنون از جمهوری خلق چین و فدراسیون روسیه تقاضای تجهیزات پزشکی می‌کنند.

ایالات متحده کشوری است که بدترین نظام مراقبت بهداشتی را برای فقراء، بیکاران، و ضعفای اقتصادی دارد. بدترین در جهان!

● در بیمارستان‌های آن‌ها هیچ چیز رایگان نیست. شخص باید برای هر چیز، در واقع، بدون استثناء به گران‌ترین قیمت برای همه-پردازد.

● در آنجا ۲۸ میلیون نفر بدون بیمه وجود دارند.

● ۳۳ میلیون نفر از بیمه‌شدگان پوشش کافی ندارند.

● در آنجا ۸ میلیون نفر، که مالیات‌های خود را می‌پردازند مدرک اقامت قانونی ندارند.

● بیکاران، سالمندان، و مردم کم‌درآمد فقط در صورتی کمک معیشتی دریافت خواهند کرد که تقاضانامه‌شان تصویب شود.

و در حالی‌که افسار مردمی در ایالات متحده از همه‌گیری و سیاست‌های دولت‌شان رنج می‌برند، رئیس‌جمهور ترمپ یک بسته ۵۰۰ میلیارد دلاری را برای تقویت گروه‌های انحصاری اعلام کرد. علاوه بر این، بسته‌های ۲۹ میلیارد دلاری برای شرکت‌های هواپیمائی، ۱۷ میلیارد دلاری برای شرکت‌های امنیتی و غیره اعلام شد. هم‌زمان با این، لابی سلاح گرم در ایالات متحده علیه جلوگیری از ادامه فعالیت فروشگاه‌های سلاح گرم [در چهارچوب منع فعالیت‌های غیراساسی

برای جلوگیری از اشاعه کووید-۱۹] به دادگاه شکایت برد. در کشوری که، طبق داده‌های رسمی در سال ۲۰۱۹ در آن ۴۰۱۰۰ نفر با سلاح گرم کشته شدند، و ۲۴۱۰۰ نفر خودکشی کردند.

در این خصوص، سرمایه‌داران در ایالات متحده آمریکا، برزیل، بریتانیا و دیگر کشورهای اروپای شمالی فشار خود را برای باز نگه داشتن همه شرکت‌ها افزایش داده، می‌گویند به هیچ اقدام حفاظتی نیاز نیست. اقتصاد همه چیز است، و جان و سلامت کارگران هیچ چیز. این ستراتیژی است که دولتمردانی مانند ترمپ، بولسونارو و بوریس جانسون، که با تأکید می‌گویند جهان در عرض چند روز از همه‌گیری خلاص خواهد شد، به آن خدمت می‌کنند.

پنجم: خصوصت‌های درون امپریالیستی برای تولید واکسین و داروهای نتیجه‌بخش علیه ویروس کرونا چهره حقیقی شرکت‌های فراملی را نشان می‌دهند. آن‌ها هنگامی‌که زمان تصمیم‌گیری مشترک پیرامون اقدامات و سیاست‌های ضدکارگری می‌رسد علیه دشمن مشترک خود، کارگران و مبارزات آن‌ها، متحد می‌شوند. اما زمان سوداگری که می‌شود یکدیگر را می‌کشند. هر یک سعی می‌کند اسرار دیگری را بدزدد. آن‌ها می‌دانند هر کس که اول واکسین را کشف کند سودهای نجومی به جیب خواهد زد. این دعوی سگ‌ها است، و ارتباطی با حفاظت از بهداشت عمومی ندارد.

The poster features a red background with white text and icons. At the top, it reads 'WFTU demands on COVID-19'. Below this, there are four main demands, each with an icon: 1. 'Free, public, full and universal healthcare' with a hospital icon. 2. 'Prohibition of dismissals' with a hand icon. 3. 'Full protection of democratic and trade-union freedoms' with an icon of three people. 4. 'Our struggle goes on!' with a megaphone icon. At the bottom, it says 'WFTU 75th Anniversary April 7th, 2020'.

بنا بر این، آنچه در بالا گفته شد این را تأیید می‌کند که در رویارویی با همه‌گیری همه با هم برابر نیستیم، و شعار «همه برای خروج از بحران متحد شویم» فاقد مضمون جانبدار کارگر است. اگر ثروتمندان به بیماری مبتلا شوند، آن‌ها امکان دریافت درمانی متفاوت با درمان کارگران را دارند. به علاوه، در بحران مردم عادی هستند که پی‌آمدهای آن‌را در کار، دستمزد و سطوح اقتصادی تحمل می‌کنند.

از این‌رو، قطعی است که طبقه بورژوازی و سازوکارهای آن درصددند از همه‌گیری برای محدود نمودن حقوق و آزادی‌های دمکراتیک کارگران و خلق‌ها بهره‌برداری نمایند.

در این شرایط برای کارگران مهم است که درک کنند سرمایه‌داری فقط بیماری، رنج و استثمار تولید و بازتولید می‌کند. سرمایه‌داری آنارشیستی است، ددمنش است. آن‌را نمی‌توان انسانی کرد. رفرمیست‌هایی که مدرن‌سازی نظام استثماری را به مثابه راه حل ارائه می‌نمایند به خدمتکاران استثمار اجتماعی مبدل می‌شوند.

برای انسانی کردن سرمایه‌داری، واکسین وجود ندارد، هرگز پیدا نخواهد شد. سرمایه‌داری در «بطن» خود نابرابری اجتماعی دارد.

همه‌گیری سرمایه‌دار را لخت کرد، ماسک و تن‌پوش‌های تجملی آن را برافکند

لذا، وظیفه همه رزمندگان ضروری‌تر، فوری‌تر است. ما باید کارگران و خلق‌ها را برای یک جامعه بدون سرمایه‌داران و استثمار سرمایه‌داری متحد کنیم. همه کارگران، متحداً، می‌توانند این را انجام دهند. مبارزه ما علیه مشکلات روزمره عادلانه است. مبارزه ما برای رهانی اجتماعی طبقه کارگر ضروری است.

<http://www.idcommunism.com/2020/04/george-mavrikos-wftu-there-is-no-vaccine-nor-will-it-be-found-to-humanize-capitalism.html>

تارنگاشت عدالت

۱۰ اپریل ۲۰۲۰